

ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ
B R E V I A R I U M .

Constitui hoc Opere tyronibus sacrarum scientiarum studio animum intendentibus, memoriæ juvandæ causa, improbique laboris vitandi, tradere universæ ecclesiasticæ historiæ prospectum quemdam vel epitomen, iis quæ ad res humanas profanasque attinent, penitus non prætermissis. A Natali autem Salvatoris nostri *Dionysiano*, ad hæc usque tempore facta sæculorum partitione, opus istud progreditur. Natali illo, communisque æræ inspectis primordiis, misso vero dominicæ Nativitatis anno, in controversia maxima posito, illuxit primum christiani nominis sæculum. *C. Cæsare* et *L. Emilio Paulo* *coss.*, anno Octaviani Augusti 45, computato a cæde Julii Cæsaris dictatoris. Inchoatus tunc erat annus quintus ætatis Christi, in sententia eorum, qui natum propugnant anno U. C. 749. Primus enim annus communis æræ concurret cum anno U. C. 754, P. Jul. 4714, correct. julianæ 46, et primo olympiadis 195. Anno autem ejusdem ær. v. 26, decimo quinto imperii proconsularis Tiberii Cæs. incœpit Præcursoris Domini prædicatio, quam subsecutus est Reparatoris baptismus. Is vero juxta vetustissimam sanctorum Patrum traditionem immolatus in ara crucis pro universi humani generis redemptione, lytrum persolvit anno communis æræ 29, ætatis suæ 33, imperii Augustalis Tiberii 16, proconsularis 19, *coss. duobus Geminis*, ac primo olympiadis 202. Postquam vero resurrexit,

et quadraginta dierum spatio Ecclesiam, quam acquisivit sanguine suo, fidei ac mysteriorum traditione formavit; ad cœlos victor conscendens, eandem Ecclesiam romanis pontificibus, vices suas gerentibus, instituendam regendamque commisit.

PRIMUM ECCLESIAE SÆCULUM.

CAPUT PRIMUM.

DE ROMANIS PONTIFICIBUS PRIMI SÆCULI.

Administrarunt itaque romanam Ecclesiam primo sæculo *Petrus, Linus, Cletus et Clemens.*

I. Petrus, Galilæus genere, apostolorum princeps, et Cepha, id est, *Petræ* nomine insignitus, Romam sub *Claudio* venerat circa initia anni 42 ær. v., id asserentibus Eusebio, Hieronymo et Severo Sulpitio. Rediisse rursus ad eandem urbem imperante *Nerone*, nullus dubitat; nec desunt, qui hunc unum statuam ejus in Urbem adventum, innixi testimonio Lactantii in lib. *De mortibus persecutorum*. Ibidem Simonem Samaritanum, magnum vaferrimum, cui erectam a Romanis statuam affirmat Justinus Martyr¹ (*Semoni Sango*, deo Sabinorum, erectam fuisse putant alii) volare tentantem oratione e sublimi aere dejecit². In persecutione Neronis obiit affixus cruci *cos. Nerva et Vestino*, id est, anno 65, post

¹ Etiam Eusebius, lib. XI *Hist. eccl.*, cap. xiv. Statuamque Simoni Mago erectam fuisse diversam a statua erecta Semoni Sango deo fidio, demonstrat ad an. 44 Ven. card. Baronius.

² Id quidam recentiores in dubium revocant; sed vide Ven. Baronium ad an. Chr. 68, et Ven. Bellarminum, lib. I *De rom. Pontif.*, cap. xxiii, et lib. II, cap. ii.

passionem Domini 37, tertio kal. julias, cum a priori in Urbem adventu tenuisset ibidem cathedram sacerdotalem circa annos 25.

II. Linus Volaterris, ut fertur¹, exortus, et in ecclesiasticis tabulis appellatus *e regione Tusciæ*, successit Petro, seditque juxta vetustiores catalogos, emendatosque codices libri pontificalis, annis undecim, et martyrio coronatus est, quanquam id negent recentiores nonnulli, anno ær. v. 76, *cos. Vespasiano VII et Tito V*, nona die kalendarum octobris.

III. Successor Lini juxta traditionem romanæ Ecclesiæ, præferendam criticorum commentationibus², fuit *Cletus*, patria Romanus, qui episcopatum gessisse dicitur annis 12, menses enim diesque in hac synopsi ut plurimum prætermissus. Quare obiit *cos. T. Aurelio Fulvo II et A. Sempronio Atratino*, nimirum anno ær. v. 89, eique in pontificatu successit *Clemens*.

IV. Hunc Romanum et præclarissimo natum genere opinabatur antiquitas; recentiores levissima ducti conjectura putant ex judaica stirpe procreatum. Episcopatum tenuit annis 9, scilicet usque ad annum Christi 98, quo, imperante Trajano, in Chersonesum Thraciæ deportatus, post exactum ærumnis et egestate biennium, in mare demersus est, anno tertio imperii ejusdem Trajani, v. ær. 10, ut inquit Euse-

¹ *Linus, natione Tuscus, patria Volaterranus*, inquit Baronius ad an. 69, et ita Pagius cæterique; in Catalogis tamen et in libro pontificali habetur dumtaxat, *Linus, natione Italus, e regione Tusciæ, ex patre Herculano*, etc. Sunt qui procreatum scribunt ex præclarissima *Maurorum* gente.

² Lino quidam Clementem, non Cletum successisse opinantur, et fuleitur horum opinio auctoritate SS. Optati Milevitani lib. II, et Augustini epistola clxv. Vetusta tamen romanæ Ecclesiæ monumenta Clementem faciunt ordine quartum. Orta priorum sententia ex quo Cletum eundem esse cum Anacleto crediderint, nominis decepti similitudine. Fuerunt ex hæreticis, qui Cletum simul cum Lino sedisse autumarunt. Fallax assertio, traditioni, catalogis pervetustis, et unitati apostolicæ Sedis repugnans, æque absurda, ac sit illa, quæ Petrum et Paulum eadem potestate, eodemque jure Ecclesiæ romanæ asserunt præfuisse. Hæc est autem utriusque Pagii Chronologia, romanus Petri pontificatus incœpit anno æræ vulgaris 55, Lini 65, Clementis 67, Cleti 77, Anacleti 85, Evaristi 93, etc.